

[Helge Adam Møller]

Derfor vil jeg godt spørge: Hvornår påregner regeringen at afslutte sine overvejelser med henblik på at udnytte denne mulighed, som ministeren kalder teoretisk?

Justitsministeren (Erling Olsen):

Hvis muligheden skal blive til praksis, forudsætter det jo også, at man i Egypten er indstillet på at lade være med at henrette en præsidentmorder, og det er det ikke vores indtryk at man er.

Derudover kan jeg sige til hr. Thor Pedersen, at vi har løbende kontakt med de egyptiske myndigheder, bl.a. om denne sag. Det hænger jo også sammen med, at når der fremsættes disse kald det trusler eller kald det advarsler, er det klart, at man må følge, hvordan den virksomhed, som den pågældende udfolder her i Danmark, hænger sammen med begivenheder i Egypten: Er det sådan, at der her fra Danmark laves ting og sager i Egypten?

Vi vil ikke være frihavn for mennesker, der vil lave terrorvirksomhed i andre lande. Det er derfor, vi er nødt til at have et samarbejde med deres myndigheder, det er derfor, vi er nødt til at overvåge, og det er derfor, at vi – når der fremkommer udtalelser af den art, som vi har set her – må være årvågne. Og deri ligger altså, at det er, hvad vi kan gøre, og det er, hvad vi gør.

Jeg tror, jeg fik svaret; ellers må man spørge igen.

Agnete Laustsen (KF):

Jeg mener ikke, at jeg fik spor svar fra justitsministeren. Jeg spurgte, om den virksomhed, som den pågældende udfører herhjemme, som jeg absolut forstår som trusler om terror – hvad han jo har uddybet både i pressen og andetsteds – virkelig er acceptabel efter dansk lovgivning.

Ole Donner (FP):

Jeg vil gerne spørge ministeren: Hvis man er dødsdømt i et fremmed land, hvorfor får man så asyl i Danmark? Kan man få asyl alene af den grund, at man er dødsdømt?

Justitsministeren (Erling Olsen):

Til hr. Ole Donner: Man får asyl af den grund, at man er forfulgt og man er dødsdømt. Det er, om jeg så må sige, forklaringen i en nøddeskal.

Det er rigtigt, jeg glemte fru Agnete Laustsen. Det, jeg skulle have svaret, var, at det ikke er strafbart at sige: »Død over de vantro«. Det er derimod strafbart at sige: »Død over den vantro hr. Olsen«. I det øjeblik, man går hen og bliver meget konkret, så er det, om jeg så må sige, at det begynder at blive strafbart. Det var også meget typisk formuleret sådan af advokaten for hr. Kassem, at det, han havde sagt, jo ikke var trusler, men det var bare en generel advarsel.

Derfor må vi sige, at vores skøn er, at det ikke vil være særlig frugtbar at indlede en retssag. Den kommer vi nok ikke alt for langt med, fordi han har formuleret sig på en sådan måde, at alle forstår, hvad meningen er – undtagen en dommer, havde jeg nær sagt, idet en dommer vil være tilbøjelig til at fortolke det noget mildere ud fra almindelige retsbeskyttelsehensyn. Derfor har vi lagt hovedvægten på overvågningen.

Ole Donner (FP):

Jeg vil gerne spørge ministeren, om det virkelig er rigtigt, at man er forfulgt, hvis man er dødsdømt. Vil det sige, at en svensker, der går hen og dræber en mand, bare kan tage færgen over, og så kan han blive her for evigt, for nu er han forfulgt, fordi han er dømt til døden?

Justitsministeren (Erling Olsen):

Det vil han jo næppe blive i Sverige, så hr. Ole Donner skulle måske have valgt et andet eksempel. Men vi siger faktisk, at folk er forfulgt, hvis de er dødsdømt, sådan at forstå, at hvis de kommer hjem, bliver hovedet kappet af dem. Jeg synes dårlig, man kan være mere forfulgt.

Inge Dahl-Sørensen (V):

Jeg ser det sådan, at når vi nu giver asyl til en, som har begået mord i sit hjemland – i dette tilfælde i Egypten – kan befolkningen jo ikke fortænkes i at mene, at vi skjuler mordere fra deres hjemland, for at de ikke skal retsfølges i deres hjemland. Har ministeren slet ingen skrupler ved at give en sådan person politisk asyl?

Helge Adam Møller (KF):

Ministerens sidste svar – det var svaret på hr. Ole Donners spørgsmål – kom lidt bag på